

Ruimtelijke Onderbouwing

Haadwei 28, Broeksterwâld
kenmerk UV-16015574

April 2017

GEWOAN BYSÛNDER

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	3
2.	Omschrijving plangebied	4
3.	De plannen	5
	<i>Omschrijving</i>	5
4.	Beleid	6
	<i>Rijksbeleid</i>	6
	<i>Provinciaal beleid</i>	6
	<i>Gemeentelijk beleid</i>	6
4.	Overwegingen	7
	<i>Ruimtelijke structuur</i>	7
	<i>Cultuurhistorie en archeologie</i>	7
	<i>Flora/fauna</i>	8
	<i>Water</i>	8
	<i>Externe veiligheid</i>	8
	<i>Luchtkwaliteit</i>	8
5.	Uitvoerbaarheid	9
	<i>Economische uitvoerbaarheid</i>	9
6.	Procedure	9
7.	Conclusie	9

1. Inleiding

Op het perceel Haadwei 28 in Broeksterwâld is de eigenaar van plan om de drie bestaande bijgebouwen te slopen en in plaats daarvan één bijgebouw te realiseren. Het nieuwe gebouw heeft een oppervlak van 130 m² en wordt iets ten zuiden van de bestaande bebouwing gerealiseerd.

Omdat het plan in strijd is met het geldende bestemmingsplan en de gemeente wel medewerking wil verlenen, wordt de procedure gevoerd overeenkomstig artikel 2.12 lid 1, onder a, sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. In dat kader is het nodig dat een ruimtelijke onderbouwing wordt geformuleerd waarin het geheel van de omgeving ten aanzien van de uitbreidingsplannen wordt betrokken. Met deze ruimtelijke onderbouwing wordt daaraan tegemoet gekomen.

2. Omschrijving plangebied

Feitelijke situatie

Het perceel is gelegen in het buitengebied van de gemeente Dantumadiel, direct ten oosten van de kern Broeksterwâld. Op het perceel is een woning aanwezig met daarachter diverse bijgebouwen. Op onderstaande luchtfoto is de locatie van het plangebied aangegeven.

Figuur 1 Luchtfoto locatie

Op onderstaande luchtfoto is meer ingezoomd op de locatie.

Figuur 2 Luchtfoto huidige locatie-2

Het gebied ten oosten van het dorp is een kenmerkend singellandschap met elzenbeplanting langs noord-zuid gerichte langwerpige kavels. De Haadwei volgt in haar ligging deze hoofdrichting in het landschap. De aanwezigheid van de weg komt in beeld door de bebouwing langs de weg. De lintbebouwing langs de Haadwei vanuit De Valom en Damwâld gaat ter hoogte van Broeksterwâld over in geclusterde en af en toe individuele bebouwing. De bebouwing maakt weinig inbreuk op het strakke patroon van het singellandschap. De dorpskern van Broeksterwâld daarentegen vormt een harde grens met dit landschap ten oosten van het dorp.

3. De plannen

Omschrijving

Het plan voorziet in de sloop van de bestaande bijgebouwen en de bouw van één nieuw bijgebouw. Dit betreft een rechthoekig gebouw, van 8 meter bij 16,25 meter. De nokhoogte van het gebouw is 5,50 meter. Het gebouw zal gebruikt worden als bijgebouw bij de woning.

————— VOORGEVEL —————

————— R- ZIJGEVEL —————

Figuur 3 gevelaanzichten nieuw bijgebouw

4. Beleid

Rijksbeleid

Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Daar streeft het Rijk naar met een krachtige aanpak die gaat voor een excellent internationaal vestigingsklimaat, ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit beleid is vastgelegd in de structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

Voor een aanpak die Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt, moet het roer in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid om. Er is nu te vaak sprake van bestuurlijke drukte, ingewikkelde regelgeving of een sectorale blik met negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van Nederland. Om dit te keren, brengt het Rijk de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat (burgers en bedrijven), laat het meer over aan gemeenten en provincies ('decentraal, tenzij...') en komt de gebruiker centraal te staan. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken ('je gaat er over of niet'). Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. Het voorliggende plan heeft geen invloed op de genoemde 13 nationale belangen, het plan is dan ook in overeenstemming met het rijksbeleid.

Provinciaal beleid

In de Verordening is bepaald dat het oppervlak van een woning inclusief bijgebouwen in het landelijke gebied maximaal 300 m² mag bedragen. Het bouwplan voldoet aan deze maximale oppervlaktemaat omdat twee bestaande bijgebouwen worden gesloopt. Hiermee voldoet het plan aan de Verordening Romte en is het plan in overeenstemming met het provinciale beleid.

Gemeentelijk beleid

bestemmingsplan

Het plangebied is bestemd in het bestemmingsplan Broeksterwâld en heeft hierin de bestemmingen 'Agrarisch' en 'Wonen'. Het voorliggende bouwplan is in strijd met de bouwregels van de bestemming 'Wonen' en de bouw- en gebruiksregels van de bestemming 'Agrarisch'.

Figuur 4 fragment bestemmingsplan

Op grond van de bouwregels van het bestemmingsplan is op het perceel 104,50 m² aan ongeschikte bebouwing toegestaan. Het plan voorziet in het bouwen van een bijgebouw met een oppervlakte van 130 m². Deze oppervlakte is gelijk aan de oppervlakte bebouwing die er in de huidige situatie legaal op het perceel aanwezig is. Omdat er per saldo geen bebouwing wordt toegevoegd en omdat door de sloop en vervangende nieuwbouw de beeldkwaliteit op het perceel verbetert, heeft het college besloten in principe medewerking te willen verlenen aan dit bouwplan.

4. Overwegingen

Bij een goede ruimtelijke ordening is het belangrijk dat besluiten integraal worden afgewogen. Hieronder worden de belangrijke aspecten op een rij gezet en afgewogen.

Ruimtelijke structuur

Omdat de omvang van de nieuwe schuur beperkt is en deze wordt gebouwd binnen het feitelijke erf van de woning, is er geen sprake van uitbreiding van het bebouwingscluster. Het plan is daarmee op een verantwoorde manier ingepast in het landschap.

Cultuurhistorie en archeologie

In 1992 ondertekende Nederland het Verdrag van Valletta/Malta. Samen met de in 2007 gewijzigde Monumentenwet heeft de zorg voor het archeologisch erfgoed daarmee een prominenter plaats gekregen in het proces van de ruimtelijke planvorming. Uitgangspunten van het verdrag zijn het vroegtijdig betrekken van archeologische belangen in de planvorming, het behoud van archeologische waarden ter plaatse en de introductie van het zogenaamde 'veroorzakersprincipe'. Dit principe houdt in dat degene die de ingreep pleegt financieel verantwoordelijk is voor behoudsmaatregelen of een behoorlijk onderzoek van eventueel aanwezige archeologische waarden. Dit is vertaald in de Wet op de archeologische monumentenzorg (WAMZ) die in september 2007 in werking is getreden.

Voor de Monumentenwet is door de WAMZ gewijzigd en gaat nu concreet in op de bescherming van archeologische waarden in bestemmingsplannen. Binnen het plangebied dient rekening te worden gehouden met mogelijke aanwezige archeologische waarden. Om dit te kunnen beoordelen heeft de provincie Fryslân de Friese Archeologische Monumentenkaart Extra (FAMKE) ontwikkeld. De FAMKE is in de eerste plaats gebaseerd op twee bestaande landelijke kaarten: de Archeologische Monumentenkaart (AMK) en de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW). Daarnaast houdt de FAMKE rekening met de kans dat de mogelijk aanwezige archeologische resten verstoord zijn en met de omvang van de bodemingreep. Dit alles bij elkaar is vertaald in provinciedekkende kaarten die aangeven hoe er het beste met het bodemarchief kan worden omgegaan. Op onderstaande kaarten is de informatie uit de FAMKE weergegeven.

Steentijd-bronstijd

Voor de periode steentijd-bronstijd is het gebied ingedeeld voor quickscan. Van deze gebieden wordt vermoed dat eventuele aanwezige archeologische resten al ernstig verstoord zijn, maar dit is niet met zekerheid te zeggen. De provincie beveelt daarom aan om bij ingrepen van meer dan 5000m² een quickscan te verrichten. Een quickscan is een extensief booronderzoek waarmee duidelijk gemaakt wordt of het steentijd bodemarchief intact is. Bij een intact bodemarchief kan dan over worden gegaan op een karterend onderzoek 2 (6 boringen per hectare). Tevens dient te worden nagegaan of er zich bekende vuursteenvindplaatsen en dobben in het gebied bevinden. Deze locaties moeten dan vervolgens door middel van een archeologisch onderzoek worden gewaardeerd (zie advies 'waarderend onderzoek vuursteenvindplaatsen' en 'waarderend onderzoek dobben'). De resultaten kunnen ook uitwijzen dat de voorgenomen ingreep niet bezwaarlijk is, of met welke randvoorwaarden in het plan rekening dient te worden gehouden. Omdat de ruimtelijke ingreep in dit geval ruim onder de 5000 m² blijft, is er geen nader onderzoek nodig.

IJzertijd-middeleeuwen

Voor de periode ijzertijd-middeleeuwen is het gebied ingedeeld voor 'karterend onderzoek 3'. In deze gebieden kunnen zich archeologische resten bevinden uit de periode ijzertijd - middeleeuwen. Het gaat hier dan met name om vroeg en vol-middeleeuwse veenontginningen. Daarbij bestaat de kans dat er zich huisterpjes uit deze tijd in het plangebied bevinden. Ook de wat oudere boerderijen kunnen archeologische sporen of resten afdekken, hoewel de veengronden eromheen al afgegraven zijn. De provincie beveelt aan om bij ingrepen van meer 5000m² een historisch en karterend onderzoek te verrichten, waarbij speciale aandacht moet worden besteed aan eventuele Romeinse sporen en/of vroeg-middeleeuwse ontginningen. Mochten er, als gevolg van het karterend archeologisch onderzoek, een of meerdere vindplaatsen worden aangetroffen, dan zal uit nader (waarderend) onderzoek moeten blijken hoe waardevol deze vindplaatsen zijn. De aard van dit waarderend (vervolg)onderzoek hangt af van het type aangetroffen vindplaats, en de strategie van onderzoek dient te worden bepaald door het desbetreffende onderzoeksbureau. Indien de vindplaats een nieuw aangetroffen terp betreft, geldt het advies: 'waarderend onderzoek op terpen'. De resultaten van het

karterend onderzoek kunnen ook uitwijzen dat de voorgenomen ingreep niet bezwaarlijk is, of met welke randvoorwaarden in het plan rekening dient te worden gehouden. Mocht het plangebied een bebouwde kom betreffen, dan dient in de onderzoeksstrategie rekening te worden gehouden met recente verstoringen die zich kunnen hebben voorgedaan. Omdat de ruimtelijke ingreep in dit geval ruim onder de 5000 m² blijft, is er geen nader onderzoek nodig

Flora/fauna

Door de in april 2002 in werking getreden Flora- en faunawet is de verplichting ontstaan om ruimtelijke plannen aan deze wet te toetsen. De Flora- en faunawet heeft ten doel in het wild levende planten en dieren te beschermen. Het te bebouwen gedeelte wordt als tuin gebruikt. De werkzaamheden kunnen leiden tot aantasting van het leefgebied en verblijfplaatsen van enkele licht beschermde soorten (tabel 1-soorten Flora- en faunawet). Negatieve effecten als gevolg van de werkzaamheden zullen echter niet leiden tot het vernietigen van hele populaties. Het betreft allemaal algemene soorten waarvan de gunstige staat van instandhouding niet in het geding is.

Bodem

Omdat het bijgebouw een gebouw is waarin niet voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen verblijven is een bodemonderzoek niet noodzakelijk.

Water

Voor het plan Haadwei 28, Broeksterwâld is op 9 februari 2016 een watertoets aangevraagd op www.dewatertoets.nl. De uitkomst is dat de korte procedure moet worden gevolgd. Het plan Haadwei 28, Broeksterwâld heeft een beperkte invloed op de wateraspecten die van belang kunnen zijn bij ruimtelijke plannen. Dit betekent dat de beperkte invloed van het plan kan worden opgevangen met standaard maatregelen die vermeld staan in de leidraad watertoets.

Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat om het beperken van de kans op en het effect van een ernstig ongeval voor de omgeving door:

- het gebruik, de opslag en productie van gevaarlijke stoffen (inrichtingen);
- het transport van gevaarlijke stoffen (wegen, buisleidingen, waterwegen en spoorwegen);
- het gebruik van luchthavens.

Het externe veiligheidsbeleid richt zich op het beperken van de risico's voor de burger door bovengenoemde activiteiten en is verankerd in diverse wet- en regelgeving. Voor het bestemmingsplan zijn de volgende besluiten relevant waaraan getoetst dient te worden:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Risicobronnen kunnen worden opgesplitst in:

- inrichtingen waar risicovolle activiteiten plaatsvinden;
- transportroutes van gevaarlijke stoffen;
- buisleidingen.

Binnen of buiten het ruimtelijk plan zijn conform de professionele risicokaart geen risicobronnen aanwezig waarvan de risicocontouren of de invloedsgebieden over het plangebied lopen. De wet- en regelgeving betreffende externe veiligheid heeft dan ook geen gevolgen voor deze omgevingsvergunning.

Luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2, Wm). Hiermee is het Besluit luchtkwaliteit 2005 vervallen. Artikel 5.16 Wm (eerste lid) geeft aan hoe en onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden (opgesomd in het tweede lid) kunnen uitoefenen in relatie tot luchtkwaliteitseisen. Voor de planvorming (project) moet aannemelijk worden gemaakt dat aan één of aan een combinatie van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a. er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- b. een project leidt - al dan niet per saldo - niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- c. een project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de concentratie van een stof.

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)

Deze AMvB, verder te noemen het Besluit NIBM, legt vast wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Dat is het geval wanneer aannemelijk is dat de aanvraag om vergunning een toename van de concentratie van fijnstof (PM10) of stikstofdioxide (NO₂) veroorzaakt die niet meer bedraagt dan 3% van de jaargemiddelde concentratie van die stof. Dit komt overeen met een toename van maximaal 1,2 microgram/m³ voor zowel PM10 als NO₂. Bij de NIBM toets gaat het om de toename van de luchtverontreiniging als gevolg van de planvorming, afgezet tegen de autonome ontwikkeling.

Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat de activiteiten binnen de NIBMgrens blijft:

- motiveren dat een project binnen de getalsmatige grenzen van een categorie uit de Regeling NIBM valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM. Dit volgt uit artikel 4, eerste lid, van het Besluit NIBM;
- op een andere manier aannemelijk maken dat een project de 1% of 3% grens niet overschrijdt. Hiervoor kunnen berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet past binnen de getalsmatige grenzen van de Regeling NIBM, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aannemelijk te maken, dat de 1% of 3% grens niet wordt overschreden.

Als de activiteiten niet leiden tot een toename groter dan 1% of 3% voor zowel PM10 als NO₂, dan vindt geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats. Vanwege het uitbreiden van de inrichting vinden activiteiten plaats waarbij verontreinigingen aan PM10 en NO₂ naar de lucht kunnen ontstaan, namelijk bij vervoersbewegingen van bedrijfsvoertuigen.

In Nederland blijkt alleen langs zeer drukke wegen en in de omgeving van grote industriële installaties een overschrijding te zijn van PM10 als NO₂. De inrichting is niet gelegen in directe nabijheid van drukke verkeerswegen of verkeersknooppunten. Tevens zijn in de omgeving geen grote industriële installaties aanwezig. In een omgeving waar geen overschrijding dreigt van de kwaliteitsnormen, zal de voorgenomen activiteiten niet een zodanige bijdrage aan de luchtverontreiniging veroorzaken dat alsnog de kwaliteitsnormen worden overschreden. Vanwege de vervanging van de bijgebouwen is geen significante toename in het aantal verkeersbewegingen te voorzien. Nu geen significante toename van het aantal vervoersbewegingen zullen plaatsvinden zal dan ook sprake zijn van een situatie die niet in betekende mate bij zal dragen. Aanvullend onderzoek kan dan ook achterwege blijven.

5. Uitvoerbaarheid

Economische uitvoerbaarheid

Een exploitatieplan is voor het onderhavige plan niet aan de orde, omdat het gaat om de realisatie van een bijgebouw van 130 m².

6. Procedure

De ontwerp vergunning heeft zes weken voor een ieder ter inzage gelegen. In deze periode zijn er geen zienswijzen ingediend.

7. Conclusie

De conclusie van de onderzoeken die gedaan zijn ter onderbouwing van deze rapportage is dat de procedure ten behoeve van de gewenste realisatie van een bijgebouw geen nadelige invloeden heeft op de ruimtelijke kwaliteit. Daarom kan aan de afwijking van het bestemmingsplan meegewerkt worden.